

Orizonturi

REVISTĂ A SOCIETĂȚII CULTURALE A ELEVILOR

DIN LICEUL „MIHAI EMINESCU” - BACĂU

Serie nouă • Nr. 3 (6) • iunie 1999

Noi

Eminescu și reforma școlii

Școlile elementare și secundare nu sînt școli de învățatură, proipriu vorbind, ci de educațiune. De acolo, perceptul pedagogic: non multa sed multum. Într-adevăr, cunoștințe puține, însă bine pricepute și bine mistuite, limpezesc cunoștința, formează o cărare bătută a cugetării, o normă care regulează întreaga viață intelectuală. Această regularitate în gândire, acest obicei de a întrebuinta totdeauna cuvintele în intelesul pe care îl au, de a vorbi ce gîndești cu siguranță, iar nu a bigui fraze fără inteles, cu un cuvînt, valoarea educativă a instrucției primare și secundare e cu mult mai mare decît valoarea a mii de cunoștințe pe jumătate pricepute, prinse din aer, nesigure și neclare, care introduc un haos în mintea copilului și rămîn un haos, chiar cînd omul îmbătrînește.

Lumină lină

*Lumină lină lini lumini
Răsar din codri mari de crini
Lumină lină cuib de ceară
Scorburi cu miere milenară
De dincolo de lumi venind
Și niciodată poposind
Un răsărit ce nu se mai termină
Lină lumină din lumină lină*

*Cine te așteaptă te iubește
Iubindu-te nădăduiește
Ca într-o zi lumina lină
Vei răsări la noi deplină
Cine primește să te creadă
Trei oameni vor veni să-l vadă*

*Lumina lină lini lumini
Răsari din codri mari de crini
I-atata noapte și uitare
Și luminile au pierit din zare
Au mai rămas din veghea lor
Luminile luminilor*

*Lumina lina lini lumini
Înstrăindu-i pe străini
Lumina lina, nunta leac
Tămăduind veac după veac
Cel întristat și sărăcit
Cel prins și cel nedreptățit
Și pelerinul insetat
În vatra ta au înoptat
Lumina lina leac divin
Încununîndu-l pe străin
Deasupra distinsului pămînt
Lumina lina Logos sfînt*

Ioan Alexandru

Ultima generație

Seneca spunea că „timpul nu e prea scurt, dar noi risipim prea mult timp“

Simțim cum noi înșine ne schimbăm și vedem cum toate care ne înconjoară se nasc, se transformă și pier. Oricât de durabil ar fi ceva, își are totuși limite în timp: fiecare om, casele oamenilor, regimurile politice, piramidele sau alte asemenea construcții menite să înfunde veacurile, stelele și galaxiile își vor afla la un moment dat sfârșitul. Prin această schimbare

neîntreruptă, ceea ce va fi devine prezent, iar ceea ce este prezent devine trecut. Stă în firea tuturor să se schimbe. Timpul este intim legat de sentimentul propriei noastre existențe.

Oricât am dori-o timpul nu se mai întoarce, așa că nouă nu ne mai rămân decât amintirile, căci, Eminescu spunea: „doar amintirea trece peste marginea timpului“.

Pentru că ne mai desparte extrem de puțin timp de ziua când nu cu puține emoții și păreri de rău ne vom lua rămas bun de la viața de elev, de la

catalogul zdrențuit și banca pe care am scris-o cu formule dar nimic nu ne-a zis, pentru ca abia acum când sintem pe ultima sută de metri realizăm cât de mult au însemnat pentru noi acești ani de liceu.

Am fost singura clasă din liceu și ultima generație de profil filologie. Ne-am însușit un bagaj de cunoștințe, pentru ca ajunși la linia de sosire, să fie de fapt o linie de plecare, mai departe. Și chiar dacă unii nu se vor mai alinia la cea de-a doua linie, ei s-au format ca

oameni ai societății, au primit rolul modelator al școlii.

Privesc cu nostalgie piscul celor patru ani: 15 septembrie 1996: curtea liceului plină cu elevi de la diferite clase, toți povestindu-și întâmplările din vacanță. Doar noi, „bobocii“ priveam ca prostiți la „veterani“ și eram speriați de larma din jurul nostru și lumea necunoscută în care aveam să pătrundem.

Nu știam atunci că nu există nici un motiv să fim așa, și că peste patru ani avem să regretăm că ne despărțim de această lume. De altfel, astăzi pot afirma cu regret în suflet că cei patru ani s-au scurs uimitor de repede și iată-ne ajunși la final, nu ne rămâne decât să sperăm că vom trece cu brio, „proba de foc“ - BACALAUREATUL!

Așa cum spunea E. Cioran „Timpul e un anotimp al veșniciei: o primăvară funebră a eternității“ și astfel „săgeata timpului“ își urmează zborul, neprivilegiind pe nimeni și nici un moment.

Delia Nacu
XII - D

Orizonturi Noi

Publicație editată de

VIATA BĂCĂUANĂ

SĂPTĂMĂNAL JUDEȚEAN DE ATITUDINE ȘI INFORMAȚIE

Comitetul de conducere:

Director: prof. MIHAELA DUGHIERI
Director adjunct: prof. RODICA PITICA

Prof. coordonator: Ioan Neacșu

Colectivul de redacție:

Redactor șef: **Delia Nacu, XII-D**
Secretar general de redacție: **Diana Nichifor, X-B**
Literatură: **Tatiana Verlaet, XI-C**
Publicistică: **Crina Afrentoae, X-C**
Divertisment: **Ioana Ghiurcă, X-A**
Grafică: **Daniela Sofronie, XI-C**
Corectura: **Daniela Dunava, X - B**

Elevii despre reforma învățămîntului

În societatea românească contemporană totul se dorește restructurat. Cu privirea ațintită mereu spre alte zări, România se modelează: politic, economic, social, cultural. Așadar și învățămîntul trebuia s-o pornească pe un drum nou.

Referitor la aceste schimbări și la modul în care ele sînt percepute de elevi am efectuat în colaborare cu d-nul profesor Neacșu Ioan un sondaj de opinie printre elevii liceului nostru. Întrebările ce li s-au pus au fost următoarele:

* Ce diferențe vedeți în noul sistem de organizare a învățămîntului?

* Cum apreciați noul sistem de evaluare?

3. Ce propuneți pentru îmbunătățirea învățămîntului?

Referitor la prima întrebare majoritatea celor chestionați au indicat diferita planificare calendaristică a anului școlar. „În fiecare semestru avem cite o perioadă de evaluare în care dăm lucrări, teze și sîntem doar ascultați nu ni se mai predă. Această probă de evaluare are loc după o perioadă mai lungă de predare în care sîntem mai puțin ascultați” - arată eleva Alina Burcă. Ea sesizează și că-n acest an vacanța de Paște nu a cuprins doar sărbătorirea lui ortodoxă. Se pare că ea, ca și ceilalți intervievați, au pierdut din vedere o modificare de conținut a învățămîntului: introducerea studiului obligatoriu al religiei în liceu. Eleva Cristina Chișer apreciază că este binevenită mărirea numărului vacanțelor avîndu-se în vedere nevoia firească de odihnă, de recreiere. Unii elevi au identificat însă și un minus al acestor vacanțe intrasemestriale. Ciprian Sava semnalează fenomenul de uitare a materiei ce nu a fost fixată suficient. Ramona Diaconu sesizează că reducîndu-se numărul orelor de curs și mărîndu-se numărul vacanțelor, cadrele didactice sînt puse în situația de a preda elevilor într-o perioadă relativ scurtă materia prevăzută în programa școlară care este destul de amplă. O remarcă inedită din partea elevei Diana Petrea: „Cînd te obișnuiești cu școala ai o săptămînă de vacanță și după aceea săptămîna nu-ți mai vine

să înveți”. Este o ieșire din ritm, neavenită pe care Maricica Măciucă o califică drept „derutantă pentru elevi!”

În ce privește a doua întrebare, opiniile elevilor pun în evidență următoarele aspecte pozitive: posibilitatea redresării la acele obiecte la care în timpul semestrului situația este nesatisfăcătoare. În al doilea rînd fixarea cunoștințelor prin repetarea și sistematizarea lor efectuate-n acele perioade după cum sesizează eleva Alina Pușcașu.

Totuși există și carențe pe care numeroși elevi dintre cei solicitați le-au indicat. Astfel, această perioadă pune-n dificultate pe cei care nu au învățat în perioada de predare a semestrului. Eleva Carmen Untea afirmă că „atunci cînd vine perioada de evaluare nu poți să înveți totul în citeva zile”. Efortul de gîndire sintetică și memorie ce se cere pare să semene cu cel necesar perioadelor din sesiunile universitare, lucru inadecvat, totuși, vîrstei. Aproape unanim elevii au sesizat că nu fac față evaluării la mai multe materii zilnice. Volumul considerabil de cunoștințe pare să-i copleșească pe elevii care sînt interesați de situația lor școlară: „este greu pentru că trebuie să ne aducem aminte tot ce am învățat în cursul semestrului” consideră eleva Oana Marcu. Mai mult decît atît, ni se semnalează existența unui fenomen de interferență a cunoștințelor de care eleva Cătălina Guțoaia: „În timpul perioadei de evaluare toate se amestecă, sînt prea multe teze în două săptămîni, teste aproape în fiecare zi și la fel și ascultările”. Consecința alarmantă a acestei situații este recunoscută cu sinceritate „Crește dorința de a lipsi de la ore, de a nu mai învăța, de a se satura de școală”.

Un aspect care pare să fi scăpat din vedere celor care au planificat o perioadă de evaluare la sfîrșitul lunii iunie este luat totuși în discuție de cei care li se explică. Eleva Diana Nichifor: „Cînd vine căldura și este o vreme epuizantă afară, noi învățăm”.

În corelație cu evaluarea noul mod de notare suscită interesul

tuturor celor implicați. „În momentul cînd am luat o notă mai mică mai putem fi ascultați și ne putem mări nota” opinează eleva Alina Burca. Cum se vehiculează zvonuri despre înlocuirea notelor cu calificative. Lăcrămioara Nuță își exprimă părerea: „nu cred că ar trebui calificative ar fi bine să rămînă tot notele”. Cu note se pot face calcule mult mai ușoare, părinții ar ști notele copiilor lor (majoritatea părinților nu sînt obișnuieți cu calificative)”. O comparație între vechiul sistem de notare și cel nou e propus de eleva Mirela Popescu. „Cu un an în urmă acumulai note rele la un obiect la ascultare, în oral, astfel încît dacă îți ieșea patru nu era o problemă, luai cinci în teză și totul se rezolva, pe cînd acum trebuie să ieși șase în teză”. „Cred, continuă ea, că le vine mai greu și profesorilor cu calculatul mediei acolo unde există și teză”. În continuarea acestui punct de vedere, iată și părerea elevei Diana Petrea: „valoarea tezei nu îmi convine, ar trebui să valoreze mult mai mult deoarece este o lucrare din tot ce ai învățat”. Se pare că există o disproporționalitate între volumul cunoștințelor apreciate prin teză și ponderea notei acordate în calculul mediei.

Referitor la propunerile pe care le înaintează elevii-elevele acoperă un spectru larg: micșorarea numărului de ore semestrial, mărirea la două săptămîni a vacanței ce precede perioada de evaluare („pentru a avea mai mult timp pentru învățat” - Florentina Stan), mai puține teme pentru acasă, și „o mai corectă apreciere a profesorilor privind timpul pe care îl necesită rezolvarea temelor la obiectul propriu” (eleva Alice Mihăilescu). Diaconu Ramona amintește, mai ales din perspectiva elevului din anii terminali, despre posibilitatea cum de altfel s-a preconizat, de-a alege obiectele care îl captivează și care știe cu certitudine că îi vor fi necesare în viitor, mai ales în condițiile în care numărul orelor nu s-a redus.

O altă perspectivă pe care această nouă orientare a învățămîntului pare să n-o fi sesizat e surprinsă de elevi, chiar dacă puțini o conștien-

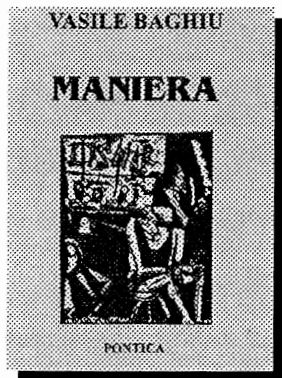
tizează: Cristina Lungu - „Ar trebui să fim ajutați să trecem cu bine toate piedicile impuse de învățămînt, să depășim emoțiile din pragul tezelor, testelor, examenelor și să depășim și stresul la care sîntem supuși, pe de o parte de materia care nu este tocmai ușoară iar, pe de altă parte de propria persoană. „Să se fi uitat la alte nivele și vîrste ca fiind umană are și o latură cognitiv-rațională dar și o altă afectiv motivațională? Ca temperamentele necesită metode diferite de abordare a elevilor, dar cunoașterea lor nu se poate face printr-un slalom printre cunoștințe? Aceeași elevă își încheie părerea în remarcă - „Să nu uităm că sîntem oameni, nu roboți”. Consider descurajant momentul cînd un elev ajunge să simtă, să gîndească, să spună (așa cum face eleva Adriana Iordache): „Cei de la guvern au venit cu această schimbare ca un experiment, iar noi elevii eram cobaii”.

Aceste modificări sper nu sînt făcute pentru a ne alinia vreunui standard, civilizații, ci din dorința de a ne afirma propria identitate. În cazul învățămîntului, ele vizează acești tineri: sentimentele, gîndurile, preocupările, nemulțumirile și doleanțele lor nu trebuie tratate cu dezinteres sau formal. Răspunsurile lor la acest sondaj de opinie arată că ei sînt pe de o parte niște opinienți avizați (privind schimbarea din interiorul ei și prin prisma efectelor ce le resimt), și pe de altă parte, ei sînt sincer preocupați de ceea ce numim „școală”, „educație”. Dacă perspectiva vîrstei lor oferă asemenea idei pertinente, ar fi regretabil ca o perspectivă superioară să ne includă, cel puțin, și (cum ar fi firesc) să le depășească. Acești tineri pășesc pe drumul ce le este impus; să sperăm că cine îl deschide îi cunoaște sensul și, mai ales că este unul ascendent.

La acest sondaj de opinie au participat elevii claselor IX-a B,C.; X-B; XI-B.

Prof. Paula Popa

Au fost colegii noștri...

Stimate Doamnă Profesor Ioan Neacșu,

Știu că nu de scuzele mele aveți nevoie acum, dar întârzierea acestei scrisori are explicațiile ei reale pe care totuși nu-i cazul să le exprim aici. Sper să ajungă în timp util la Dvs., iar textul meu să fie măcar pe-aproape de ceea ce ați dorit

De fapt, dacă mă gândesc mai bine, n-ar fi rău poate să publicați (în locul unui „text“ care ar fi putut să aibă, cum se întâmplă în astfel de situații, un nesuferit aer oficial) în revista școlii unde am avut și eu șansa să fiu elev, în acest an aniversar, însăși epistola de față, pe care nu vreau s-o lungesc prea mult ca să nu ocup spațiul și să nu plictisesc cititorii.

Pentru cititorii bibliotecii
Liceului „Mihai Eminescu” din
Bacovia, fost Liceu Sanitar,
prin recitarea căreia am
cristalizat pe rând am fost elev,
gândurile mele bune și
nostalgie.
PONTICA 1998
București
Vasile Baghiu
mai 1999

Am trecut și eu pe acolo, am fost și eu elev al Liceului Sanitar din orașul lui Bacovia, iar întâmplarea m-a marcat pentru toată viața.

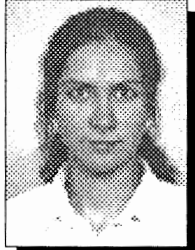
Dacă nu v-am spus pînă acum, e momentul poate să fac o mărturisire cu această ocazie. Experiența timpurie cu spitalul, cu suferința și moartea din acel spațiu (unde ca elev practicant, îmbrăcat într-un halat alb, intrasem) și

norocul de a vă fi avut ca profesor de literatură au fost hotărîtoare în devenirea mea ca scriitor. Dacă astăzi am cinstea de a fi considerat de critică unul dintre scriitorii cei mai importanți ai generației mele (și nu e cazul să o fac pe modestul, mai ales că opinia mea despre tinerii modești nu este tocmai favorabilă), faptul vi-l datorez în bună măsură. Așa cum datorez mult profesorilor, medicilor și asistenților care ne-au învățat carte în acele vremuri grele. Vă mulțumesc. Sint doar cincisprezece ani de atunci, însă mi se pare că a trecut o viață. Transmiteți, vă rog tuturor, odată cu un exemplar din volumul de poezie Maniera, apărut recent și pe care îl dăruiesc bibliotecii școlii, gândurile mele bune și întreaga grațitudine.

Cu stimă, **Vasile Baghiu**

Copilul de altădată...

Alice Mihăilescu

Clasa X - B

Cu nostalgie mi-aduc aminte c-am fost și eu copilul de altă dată, ce umbra desculț, cu părul ciufulit, cu obraji arși de soare și înegriți de vînt și slăbuț, dar cu mintea ageră, și pot să fiu mîndră c-am trăit acele clipe pe care, însă, copiii de astăzi nu mai au ocazia de a le înfîlni. Am crescut la sînul bunicii, în inima satului românesc, acolo unde, după cum se spune, copiii își însușeau cu strictete învățăturile celor șapte ani de-acasă, și este adevărat, ceea ce astăzi, nici la sate nici la orașe, nu prea mai e la modă.

Copiii preșcolari sau școlari din ce în ce devin mai neascultători, sint obraznici, vorbesc urît, fumează, consumă băuturi alcoolice, mai nou se

droghează și nu mai știu să respecte persoanele mai vîrsnice; fetițele, pe cît de frumoase și pure sint, se machiază foarte strident de la vîrste mici - încep de la zece - unsprezece ani și poartă pantofi cu tocuri (sau talpă) f. înalte de zece - cînsprezece cm., acestea fiind cîteva exemple.

Oare ce se întâmplă? Părinții nu mai văd aceste diferențe sau nu mai au puterea de a-i stăpîni? Nu-și mai amintesc cum respectau bătrîni adresîndu-se cu apelativele: bunică, bunic, dumnevoastră, matală și nu tu, nu înjurau, nu frecventau baruri și își ascultau părinții? Oare copiii lor (această generație) nu ar fi trebuit să fi fost educați în același spirit?

Nu zic că nu ar avea cei șapte ani de-acasă, mai sint și excepții, dar copiii români au înțeles greșit termenul democrației și cred, că lor li se cuvine totul și că toată lumea e a lor, dar, fără a face nimic pentru aceasta. Bineînțeles că, nu sint în totalitate vinovați pentru această transformare bruscă, deoarece odată cu căderea comunismului, au apărut și mulți factori influenți, ca de exemplu: explozia de canale de televiziune și programe neadecvate cu filme violente și emisii-

ni de tot felul, jocuri pe calculatoare în fața cărora copiii stau exagerat de mult și neglijează alte activități foarte necesare și relaxante cum ar fi cititul măcar a una-două poezii, sau depinde de ce este pasionat fiecare, seara, înainte de culcare etc. Tot datorită influențelor, a apărut și fenomenul de destrăbălare, cum îl numesc eu, adică faptul că fetele se îmbracă extravagant iar băieții, ca să pară mai la modă, poartă cercei.

Deci, dacă se mai poate reface ceva în conduita copilului român, eu zic, că nu trebuie să se ezite.

După cum ziceam la început am avut ocazia să trăiesc și altfel de timpuri, în care mi-am format personalitatea, cu caractere frumoase, dar toate acestea realizate cu ajutorul unor persoane foarte dragi mie dar și cu ajutorul cadrelor didactice. Și țin neapărat, cu această ocazie, să mulțumesc fostei doamne învățătoare Maria Hagimă fiindcă, dumneaei mi-a dat primul imbold și mi-a deschis drumul către activitatea pe care o practic acum și domnilor profesori ai Grupului Școlar: Mihai Eminescu.

Un gând despre liceul „M. Eminescu”

Faptul că un liceu numit „Mihai Eminescu” împlinește douăzeci și cinci de ani de existență e un prilej de mîndrie pentru mine, dar și de reflecție. Tinerii educați aici sint legați de marele său patron spiritual nu numai prin studiarea operei sale, dar și prin această comuniune de idei și simțire izvorîită din apartenența omului la locul care-l formează. Noi, cei ce am avut șansa de a ne forma aici trăsăturile definitorii ale spiritului, vom fi mereu călăuziți de modelul personalității marelui poet. Ca și bisericile gotice, care te copleșesc prin măreția lor și te fac să simți dumnezeirea, de ce nu ar avea același efect numele marilor oameni de cultură, al adevăraților patrioți, cu scopul de a regenera spiritul de mîndrie națională?

Angelica Fulga
studentă

Gabriela Onode

Vă propunem un nume...

Eleva **Gabriela Onode** este o personalitate complexă, în care se îmbină armonios calități intelectuale, un caracter sănătos și un suflet mare.

Gabriela a manifestat întotdeauna un interes deosebit pentru biologie, deși ea studiază

conștiincios la fiecare disciplină, remarcându-se printr-un spirit limpede coerent interdisciplinar.

În clasa a X-a, anul școlar 1996-1997, a participat la **Olimpiada de biologie**, ocupînd **locul I** la etapa județeană iar la etapa națională ocupînd

locul I și primind toate premiile concursului.

În clasa a XI-a, anul școlar 1997-1998 a participat la **Olimpiada de biologie** ocupînd **locul I** la etapa județeană și națională fiind selecționată în lotul internațional la **Olimpiada de biologie**

din Germania.

Gabriela practică studiul individual și permanent, fiind receptivă la orice sugestie care îi luminează căutările. Pentru mine Gabriela este un stimulent în activitate și un exemplu viu de voință.

Prof. Rodica Pitica

Biologia o pasiune

În acești patru ani petrecuți în liceu am descoperit pasiunea pentru biologie. Ce poate fi mai interesant decît lumea a cărei diversitate uimește mintea omească?. Viața ne impresionează sub cele mai neașteptate și variate forme și de aceea miracolul vieții a suscitat din cele mai vechi timpuri interesul ființei umane. Alături de ființele vii care ne completează existența, plantele și animalele există și organisme invizibile, infime care însă își fac simțită prezența prin efectele lor, majoritatea fiind patogene. Acestea se găsesc într-o adevărată competiție cu ființa umană răspunzînd la zecile de medicamente sintetizate artificial prin creșterea variabilității și diversificarea tulpinilor care devin rezistente. Iată un motiv serios de a aprofunda studiul biologiei!

Domeniul cel mai interesant al biologiei, care impresionează prin complexitate este biologia moleculară și celulară. Celula, acest univers în miniatură,

este din ce în ce mai mult cercetat de oamenii de știință deoarece procesele biochimice ce se desfășoară în acest spațiu infim de câțiva microni constituie fundamentul vieții și explică toate procesele biologice desfășurate la nivelul organismului ca întreg.

Majoritatea persoanelor susțin ca învățămîntul liceal românesc are baze solide și este superior celui din Occident. Am avut fericita ocazie de a participa la Olimpiada internațională de biologie desfășurată în Germania în perioada 21-28 iulie 1998; spun fericita ocazie pentru că mi-a oferit prilejul de a analiza comparativ învățămîntul românesc cu cel din străinătate. În străinătate există o cu totul altă viziune asupra biologiei. Studiul biologiei cuprinde o sferă largă de domenii fiind corelat cu: chimia, fizica, geografia, geologia. Răsfoind un manual de biologie pentru clasa a XII-a din Franța, m-a impresionat vastitatea tematicii abordate: biologia moleculară și celulară

(incluzînd și imunologia și microbiologia), fiziologia animală, genetica umană și ecologia. Învățămîntul liceal din străinătate abordează toate domeniile biologiei punîndu-se mare accent pe partea practică a studiului acestei științe. Importanța deosebită acordată în Occident părții practice am constatat-o la această olimpiadă internațională. Astfel proba practică a durat 6 ore cuprinzînd patru secțiuni iar sălile de laborator erau dotate cu aparatură modernă care nu poate fi găsită în universitățile românești.

Biologia este o știință experimentală, modul de desfășurare al proceselor biologice putînd fi mult mai ușor de înțeles prin vizualizarea acestora. Activitatea de laborator face din biologie o știință foarte interesantă de care mulți tineri se simt foarte atrași.

La noi în țară acest aspect este însă total neglijat și din acest motiv, pentru mulți biologia nu reprezintă interes. Unii elevi se plîng că nu le place

biologia dar nici manualele românești nu sînt concepute astfel încît să suscite interesul unor adolescenți iar în competiția dintre televizor, muzică, discotecă... și biologie să învingă cea din urmă. Manualele românești sînt constituite într-o modalitate rigidă și au o viziune îngustă despre știința care evoluează continuu. Manualele din străinătate sînt astfel structurate încît e o adevărată plăcere să le parcurgi. Textul este concis dar clar, proporția ocupată de text fiind aproximativ 1/3 din pagină; există însă numeroase scheme, desene, fotografii, imagini la microscop optic și electronic. Uneori o schemă, un desen valorează mai mult decît pagini întregi de text arid și complicat.

Cred că reforma învățămîntului ar trebui să înceapă cu proiectarea unor manuale pentru că manualele actuale sînt reeditate de zeci de ani și sînt total depășite.

Gabriela Onode

Glose la „Glossă“

Sînt versuri care prin simplitatea și claritatea lor susțin ideea că realitatea este un spațiu, un spațiu mărginit de timp și fantezie. Sînt versuri ce accentuează monotonia de zi cu zi, o monotonie adîncă și grea care... pare-a fi o boală incurabilă. E ca și cum te-ai învîrți în cerc: te-nvîrți, te-nvîrți, ametești, cazi, adormi. Apoi te trezești, te-nvîrți, ametești și tot așa. Procesul continuă mereu și mereu. Ai impresia că ceva cauți și nu-i poți da de urmă. Și totuși gîndești că din acest tablou lipsește ceva: un imbold, o însufflare a trecerii mai departe... Lipsește ceva... Și totuși te-nvîrți, ametești... Dar nu mori, căci moartea-i vis... Și te-nvîrtești! Și te-nvîrtești! În cerc! Dar unde e abisul? Și... ce nume poartă fericirea?

„Lumea-i veselă și tristă... „Este versul incertitudinii, al îndoielii... Și totuși se

clatină balanța: „Lumea-i veselă și tristă“ ... Să stai și să cuprinzi cu mîna lumea... Și simți că-ți arde în căușul palmei-un strop... Al fericirii strop? Ori al tristeții? Nici nu știi... întreabă și ți se va răspunde întrebînd... Caută și vei continua să cauți... Să fie oare o enigmă? Nu, nu cred... Răspunsu-i simplu: „Lumea-i veselă și tristă“ ... Lumea e rea și lumea-i bună, dar e-o lume... Și la o adică... Ce-o fi lumea?

Un castel zidit din basme? Ori un colț din paradis? Să fie... Poate fi ș-o cărămidă ori o lacrimă de stele... Oare ne pasă? Da, ne pasă... Căci trăim în paza lumii, împletită-n raza lunii, ca o

**„Și de mii de ani încoace
Lumea-i veselă și tristă;
Alte măști, aceeași piesă,
Alte guri, aceeași gamă...“**

mantie cerească... În concluzii începute de mister șovăitor, lumea-i veselă și tristă, tristă și veselă-i lumea.

„Alte măști, aceeași piesă,/ Alte guri, aceeași gamă...“

Fondul teatral („Alte măști, aceeași piesă“) mărginește interiorizarea dramatică în coloritul profund al muzicalității neuni-forme („Alte guri, aceeași gamă“).

Măștile... o piesă, gurile... o gamă...

Cum poți exprima-n cuvinte monotonia? Cum poți descrie această cursivitate profundă și totuși aceeași? Un dicton mai vechi spunea: „Pas cu pas se urcă treapta“. În ăst caz mască cu mască formează

piesa, voci și voci alcătuiesc gama... Care-i diferența? Pare a fi nici una, dar totuși e DISTANȚA... Timpul, echilibrul și armonia... sesizați diferența? Măștile... o piesă... gurile... o gamă... Pas cu pas o treaptă... Cam așa e ritmul vieții, sau mai bine zis, al inimii... Trăiește, trăiește... Și explodează... Gîndește, gîndește și cade... în abisul pasiv al tăcerii... O tăcere lacomă ce tace...

„Și mii de ani încoace/ Lumea-i veselă și tristă;/ Alte măști, aceeași piesă./ Alte guri, aceeași gamă...“

Precum ochii se învîrt în sfera de aur, tot așa omul se-nvîrte în jurul împrejurului de pretutindeni și de nicăieri. Și roate se-nvîrte, se-nvîrte...

Crina Afrentoae
X - C

Timpul liber, un capriciu sau o problemă?

În ultimii ani, de cînd exemplele din filmele, revistele, moda și Pimbayele americane au trecut oceanul se observă din ce în ce mai pregnant schimbări în comportamentul tinerilor de la noi, care sînt vizibil influențați de elementele democratice aduse de exemplele care le-am înșira mai sus. Acest lucru nu pare a fi unul de o măsură apreciabilă pentru ca tinerii romani nu au posibilități ca cei americani, totuși încearcă să fie ca ei, lucru aproape imposibil. Un elev obișnuit din Statele Unite după orele de curs lucrează pe cal-

culator, majoritatea din ei și chiar își caută de lucru pentru a strînge bani și de astfel au posibilități. Dar sigur acum vine întrebarea: Noi cum ne petrecem timpul liber? Asta mi-ați spus-o chiar voi în sondajul de opinii realizat de mine prin școala, la care ați participat 396 din voi. Am tras linie sub toate datele noastre și rezultatele sînt:

- 43% - preferă să asculte muzică în timpul liber;
- 29% - au înclinație spre lectură și citit;
- 23% - urmăresc emisiunile TV;
- 5% - plimbări,

baruri, discoteci și alte preocupări;

Ca sondajul să fie unul complet am împărțit aceste date la numărul de clase și în funcție de vîrstă.

Astfel se observă ca 76% dintre elevii claselor a IX-a ascultă muzică în timpul liber, 12% urmăresc emisiunile TV iar alții 12% învață sau ies în oraș.

Clasele a X-a mi-au spus că timpul liber este pregătit pentru: 31% - muzică; 27% - TV; 22% - plimbări, discoteci și 20% învață pentru admitere și bac.

La clasele a IX-a 35% - preferă să asculte

muzică în timpul liber; 27% - învață sau citesc; 23% - urmăresc emisiunile TV; iar 15% - preferă discotecile sau plimbările.

Cei mai preocupați pentru învățatură sînt cei mai mari dintre noi, care în puținul lor timp liber se ocupă cu învățatul - 52%; 19% - TV; 11% - ascultă muzică; 8% - merg în discoteci; 6% - alte preocupări casnice și 4% - alte preocupări.

Se observă o tendință din ce în ce mai mare către baruri, discoteci... lucru care nu mi se pare așa de înțelept.

Florentin Botezatu

* O carte demnă de toată atenția a apărut la Editura Crygarusc, 1998. Este vorba despre studiul critic a lui Cristian Lirescu, intitulat **Întâiul Eminescu**. Cristian Lirescu, absolvent al promoției 1968 a Facultății de Filologie a Universității București, s-a remarcat cu o critică excepțională. Din volumele sale amintim: **Introducere în opera lui Ion Pilat**, **Scene din viața imaginară** iar pentru **Voluptatea labirintului**, i s-a acordat premiul revistei „Convorbiri literare”. Prin cartea de față autorul demonstrează ca dominantele simbolice ale poeziei eminesciene se impun încă

Eminescu - genialitate între mit și realitate

din poemele adolescenței, devenind mai târziu punct de plecare pentru întreaga operă eminesciană.

* Înainte de a se porni explorarea universului geniului, în general, prin intermediul lui C. Lirescu vom identifica semnele geniului prezente la tînărul Eminescu. Un prim semn ar fi „dispoziția pentru

* Autorul face referire și la unele teorii înaintate de către Novalis, ca de exemplu că alături de genialitate se situează melancolia, care e o „nobilă formă pe care și-o asumă instinctul omului exilat în lume, aspirația sa către patria celestă și extazul, acel „fenomen lăuntric luminos-intuiție intelectuală”.

* După autor, genialitatea este un atribut al intelectualului, avînd o caracteristică destul de importantă, pentru creație fiind necesară o stare acută de fericire. Ideile sînt cu atît mai înalte, mai aristocrate, mai geniale, cu cît „gradul lor de inutilitate pămînteană este mai ridicat”.

* Volumul **Întâiul Eminescu** este structurat pe douăsprezece capitole, după care urmează un capitol distinct denumit Copiii lui Saturn în care se fac digresiuni despre geniu.

* Datorită vastelor sale trimiteri, atît în literatura română, cît și în cea universală, **Întâiul Eminescu** se dovedește a fi un important studiu critic atît pentru elevi, care doresc să aprofundeze cunoștințele despre marele Mihai Eminescu, cît și pentru cadrele didactice.

Tatiana Emilia Varlaet
XI - C

cronică literară

aventură” sau așa zisa „fuga” în timp, urmînd apoi „precipitarea erotică” observîndu-se într-adevăr la opera eminesciană o nerăbdare a împlinirii prin iubire.

C. Lirescu afirmă că patima geniilor este de a se îmbolnăvi de propria lume, într-adevăr observîndu-se că aceștia trăiesc după propriile plămui, care încep la un moment dat să le prageze chiar și viața...

Volumul este conceput ca un studiu critic, beneficiînd de un bogat pachet de informații.

C. Lirescu în **Întâiul Eminescu** face o incursiune în trecut, de la Marsilie Ficino, primul care a conturat conceptologia ideii de geniu, moștenită ca atare de modernitatea romantică, „geniu inegal, catatonie, prada acestor subtile de entuziasm ce-l tulbura abulia”.

Delia Nacu

Un vis... de neatin

Clasa a XII - a D

Motto:

„Decît un vis searbăd
Mai bine nimic”, dedicație specială pentru o persoană la fel de specială, pentru Lucas

*Cînd noaptea vine iară
Și mă cufund în vis
Mi-aduc aminte, a nu știu cîta oară,
De-un vis ce tu mi-ai spus,
Un vis nebun, un vis de ne-atin
Și în vis văd cerul nesfirșit,
Cu norii albi, plutind în zare
E-atît de ușor de deslușit
Orice zgomot, orice mișcare.
Orice sărut și orice mîngiere,
O simt aievea, dar mi se pare că tot pier...*
*Și ... iată! norii albi coboară
Și parcă ajung în NIRVANA
Încet spre-ntînsul cer mă duc
Și aș vrea odată doar,
Să îl ating și să tot urc...*
*Urc tot mai sus și-n ochi speranța-mi
înflorește*

*Urc tot mai sus și-n ochi dorința pătimașă-mi
crește!*

*Te văd venind spre mine
Și-un pic mai am, un pic ... !
Dar deodată pier
Și iar e sus, ca un nimic
O clipă mîna să-mi fi dat
Și un sărut etern
Noi în BEEING BLUE ne-am fi aflat
Și azi ar fi fost ieri...
De mă iubeai cu adevărat
Tu mi-ai fi dat ziua de ieri;
Ea e ziua mireasă pentru sufletul meu.
Căci visul rămîne tot vis
Iar eu mi-l voi dori mereu*

* * *

Este o putere care leagă două suflete și pe care nimic nu o poate slăbi, nimic nu o poate învinge. Este puterea pe care ne-o dau convingerile și încrederea că IDEALUL nostru de azi va trebui să fie realitatea de mâine.

Poesis ● Poesis ● Poesis ● Poe

Crina Afrentoae

Ploaia

O picătură de ploaie rece,
rece și tremurîndă
îmi mîngîie obrazul
alb ca varul
și tremur
în toată ființa mea...

Sînt copleșită
de speranța ploii
prin pletele vîntului
îmi întrezăresc visele,
cînd dorm
profund, profund...

Ca o alinare
îmi este ploaia...
mă ajută
să revăd realitatea
un imens fără sfîrșit...
un cadavru ostenit...

O speranță

cerul...
oglindea pămîntului,
este locul unde
speranțele viitorului
se întrezăresc...

unde porumbelul aib căci în ecou de zgomote
ceresc tăcute...
îți întinde o aripă Mă pierd în fantomatice
să te-nalți sus... perdele...
sus, sus... la cer...

Iluzie

profesoarei Loredana Paraschiv
pe-un săpun al nemuririi
alunec în eternitate...
iar în șamponul iubirii
spulber visele ciudate

Stau și plîng în ploaie
cu brațele deschise
în care pășesc alene
umbre de soare,
de întuneric
ori de răcoare...

Așcult melodia
vîntului în așteptarea
unui nou suflu de ploaie
rece și mărunt,
dulce și plăcut
ca un trandafir.

Spre infinit

profesoarei Carmen Lukacs

În claritatea obscurului de
mare
plutesc pistruii unei
aventuri...
Și-n ecou de zgomote
tăcute...
mă pierd în fantomatice
perdele...
Și plîng în visuri de
cristal...

Toamna

prin ploaie, alerg disperat
c-o căciulă pe capm
cu paltonul descheiat...

e toamna cea divină
ce din zori a plecat
să-mi aducă lumina...

plîng și privesc în jur,

îmi dă o mîină de ajutor...
mă ridic și plec.

toamna e o doamnă...
îmi face cu mîina
și-mi spune: ADIO!

O viziune

pe cerul plin de stele,
Laleaua Neagră pieră...
în visul meu de toamnă...

Fericire

îmi strig fericirea
în aer de pădure
ecou-mi răspunde
și-mi găsesc nemurirea...

sisPaesis ● Paesis ● Paesis ● Paesis

O speranță

cerul...
 oglinda pământului,
 este locul unde
 speranțele viitorului
 se întrezăresc...
 unde porumbelul alb
 ceresc
 îți întinde o aripă
 să te-nalți sus...
 sus, sus... la cer...

în minte îmi apar
 lucruri stranii...
 un colț de stradă
 luminat de un far...
 farul mașinii
 ce m-a calcat
 și m-a lăsat acolo...

alb la realitate mă trezesc...
 sorb cafeaua
 amară, amară...
 înghit din greu
 și gîndesc...
 gîndesc la un viitor...
 prea apropiat...
 mult prea apropiat...

Gînduri

pe pagini goale...
 îmi aștern gîndurile...
 e speranța, coloritul...
 mă simt o aluzie...

privesc la fereastra...
 respir aerul rece...
 mă privesc în oglinda...
 și-un fior...
 prin vine-mi trece...

am răsuflarea caldă...
 dar tremur de teama...
 teama zilei de mîine...
 ziua ce va urma.

Gînd

merg...
 rătăcesc prin oraș,
 la o cafea mă opresc
 și vorbesc...
 cer o cafea neagră
 și privesc...
 și gîndesc...

Etern

reziduri de ceață
 îmi împînzesc privirea...
 ecouri de gheață
 îmi pregătesc nemurirea

L' illusion

je veut sentir la liberté ...
 je veut admirer la beauté...
 si j' avais toutes,
 me sentirais merveilleux...
 ne croyez vous pas
 que la fanthésie de la
 réalité est...
 un sourire du monde?
 j' aime la vitalité de
 l' air
 frais et froid
 comme toi
 un soupir en silance...
 un amour en
 concordance...

11 februarie 1998, ora 17.00

Cenacelu

Steaua mea

În noaptea liniștită
 La geamul meu apare
 Steaua ta, iubite
 Făcîndu-mi semne zîmbitoare

Ochii mei o urmăresc
 Ea intră-ncetișor
 Cu drag eu o zăresc
 Șoptîndu-mi ușor

„Te iubesc“ îmi spune
 Cu glasul său duios
 Pe cer ea reapare
 Lăsînd un parfum frumos.

Visul

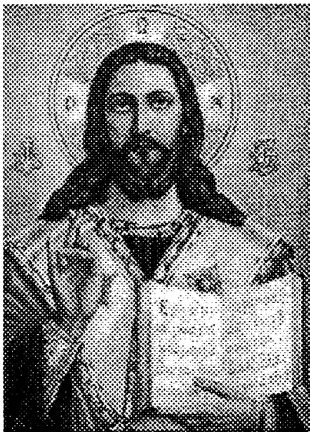
Pe malul apei
 Visez că sîntem amîndoi
 Luna dansînd pe apă
 Strălucînd doar pentru noi.

Valurile apei
 Chemîndu-ne la ea
 Sub astrul nopții drag
 Pe nisipul înfierbîntat

Pe dulcile ape
 Plutînd încetișor
 Sub cerul fără noi
 Doar noi amîndoi.

Claudia Știr
 XII - D

Cuvînt către liceenii creștini

Deoarece în alte domenii (social, economic, politic) din nefericire nu vedem rezultate, ne permitem să credem că cel mai important fapt petrecut după evenimentele din decembrie 1989 este reintroducerea religiei în școli.

Comemorăm cu pietate acea mare mulțime, majoritatea tineri, care în fața mitralierelor atee, în genunchi rosteau rugăciuni „Tatăl nostru...”, „Dumnezeu este cu noi”, „Vom muri și vom fi liberi...”. În adevăr libertatea (ca și viața) este dată omului de Dumnezeu și este păcat strigător la cer a o suprima.

Roadele predării religiei în școli încep să se vadă prin aceea că tinerii elevi sînt mai bine informați în probleme religioase putînd explica și părinților lor cele ce ei nu au învățat și nu cunosc, prin aceea că bisericile creștine sînt tot mai pline de tineret.

Din anul școlar 1998-1999 cu ajutorul lui Dumnezeu religia se predă și în licee și școli profesionale.

Este absolut normal și necesar să învățăm religia. Să știm cine sîntem, de unde venim, unde mergem...

Religia are cele mai mari valențe educative.

Contribuie în egală măsură atât la educația morală, estetică și intelectuală cît și la educația fizică și chiar tehnică. Omul religios află că trupul său este „Templu al Duhului Sfînt” este o minunată creație Dumnezeiască ce servește sufletului pentru realizarea oricărui ideal. Află că omul este destinat de Dumnezeu să cunoască și să stăpînească natura, să trăiască în veșnicie iubind pe Dumnezeu și pe oameni. Religia aduce profunde motivații pentru activități creatoare, pentru munca cinstită. Unde este credința acolo este și conștiința și unde este conștiința acolo este și respect și dreptate și omenie și corectitudine și bunătate și tot

tinărul creștin

binele. Oamenii de știință, savanții lumii din toate timpurile au fost oameni religioși. Chiar dacă unii din ei (Einstein) încep în tinerețe ca atei, ajung la credință prin știință. Iar cei din secolul nostru, din ultimul deceniu, au descoperit, au constatat că există o ființă, o forță unică numită fundamentală sau „unica unire” care conduce întregul univers. De asemenea oamenii de știință medici au descoperit în ultimii ani că avem „suflet” Marile minuni ale lui Dumnezeu în secolul XX sînt desigur descoperirea A.D.N., descoperirea la muntele Sinai a unor bucăți din primele table ale legii date de Dumnezeu lui Moise pe care acesta le-a zdrobit, descoperirea într-un ghetar

din muntele Ararat al lemnului corabiei lui Noe... Iată cum se adevărește cugetarea marelui Eminescu geniu universal, care spune „Știința apropie pe om de Dumnezeu în timp ce ignoranța îl îndepărtează”.

Deși avem una din cele mai frumoase și bogate tari din lume totuși sîntem cei mai săraci și necăjiți din Europa. Or fi și alte cauze dar cea principală este lipsa credinței sau credința formală. Salvarea este una singură întoarcerea la credință. Să ne întoarcem la Dumnezeu ca și Dumnezeu să se întoarcă la noi. Avem exemple în jurul nostru Polonia este o țară cu mult mai săracă decît România dar polonezii țin credința de zece ori mai mult ca noi astăzi. Am ieșit deosebit de slăbiți în credința după 50

de ani de regim ateu. Întorcîndu-ne iar la credința vie să mulțumim lui Dumnezeu ca din fericire ne-am luminat cu descoperirea desăvîrșită în Domnul Iisus Hristos. Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu, Mintuitorul lumii cel mult așteptat. Prin învățătura Domnului Iisus Hristos avem percepția cea mai înaltă despre Dumnezeu, Unul în ființă dar închinat în Sf. Treime; Tatăl, Fiul, (Cuvîntul) și Sf. Duh. Ce frumoasă este tinerețea trăită în credință, legată de Hristos și de biserica întemeiată de el! Ce frumoși sînt tinerii care se roagă, care merg regulat la Biserică, se spovedesc și se împărtășesc! Ce fericiți sînt tinerii care nu au ieșit din cuvîntul părinților, care își iubesc

mamele, frații și prietenii copilăriei. În adevăr tinerețea este o mare comoară, este o mare bogăție dar nu este veșnică. Nu fi un fiu risipitor, Nu sluiți patimilor, instinctelor diavolului... Ai permanent în minte că ești creat „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Fii cinstit, corect cu cei din jurul tău și vei fi binecuvîntat tu și neamul tău în veci. Păziți-vă de cursele viclene ale diavolului și slujitorilor săi. Dacă pînă mai ieri căutau să văucidă sufletul cu ateismul cu prigoane de tot felul, acum încearcă metode mai rafinate vor să văucidă cu libertinajul occidental, cu filme pornografice, orori de tot felul, droguri și prostituție. Tot acest gunoi al Europei difuzat cu atîta nonsalanță prin presa, prin cinematograful și televiziune au drept scop coruperea tinerețului nostru, îmbolnăvirea lui de patimi grele, de boli fără leac. Singurul adăpost în fața acestei ofensive diavolești este credința cea dreaptă statornică și vie. Fugiți de patimile care văucid sufletul și timpul. Fugiți de ateism și de sectorism. Fugiți de beție și de fumat, de răutate, de tot păcatul ucigaș. Spune un proverb că omul de două lucruri își bate joc în viața; de tinerețe și de sănătate. Păstrați-vă tinerețea și sănătatea. Păstrați-vă curat de tot păcatul, mergeți des la biserică, spovediți-vă și împărtășiți-vă, mergeți în pelerinaj la mănăstiri și la locuri sfinte, cinstiți-vă părinții și pe mai marii voștri ca să fiți fericiți și aici și în viața de după moarte.

Preot I. Popica

Cinci minute cu „Miss Mădălina“

Având în vedere că anul acesta, în liceul nostru s-a reorganizat concursul de frumusețe „Miss Preuniversitaria“ după mai mulți ani de întrerupere, am îndrăznit să-i răpim câteva minute din timpul Mădălinei Harabagiu câștigătoare titlului de „Miss Preuniversitaria“.

* Mădălina spune-ne te rog cum te simți acum ca purtătoare a acestui titlu?

* Bine. Este o onoare pentru mine, iar faptul că am câștigat acest titlu înseamnă că îl meritam. Cei care au hotărât pentru mine au știut bine că eu am fost demnă de el.

* Tu ai mai avut parte de o asemenea experiență în momentul când ai fost numită Miss Boboc 1996. Sperai atunci că vei participa, dar mai ales câștiga?

* Da bineînțeles. La vremea

aceea nu credeam că o să se organizeze din nou Miss Preuniversitaria, oricum speram să particip dar mai ales să câștig. Dacă am reușit o dată voi mai reuși!

* Ai putea să ne spui ce ai simțit atunci când juriul te-a desemnat câștigătoare?

* Ca fiecare concurentă aspiram la titlul de Miss, bineînțeles ca sentimentul de bucurie mă copleșise, surpriza a fost plăcută și eram mulțumită de mine însumi.

* Te așteptai la acest premiu?

* Concurența a fost mare, am avut puține emoții mai ales că fiecare concurentă avea ceva cu care putea să elimine pe celelalte. Dar cea mai bună câștigă.

* Spune-ne Mădălina aceste două titluri te-au afectat într-un mod anume; te-au făcut să te

simți mai singură pe tine, mai atrăgătoare, sau te-au lăsat indiferentă?

* Da este normal să mă simt un pic mândră de mine, știind că am fost aleasă a doua oară, cea mai frumoasă fată din liceu. Pe lângă aceste două titluri am mai câștigat și locul doi la Miss Liceu 1998, ceea ce mi-a dat mai multă încredere în mine și am câștigat și ceva experiență.

* Care sînt planurile tale în legătură cu următorul concurs? Mai ai de gînd să participi?

* Acum sînt puțin nehotărîtă. Aș spune și da și nu. Este normal că aș vrea să mai particip, dar nu aș mai câștiga mai ales locul I.

* Oricum eu îți urez succes, și fie ca oricare concurs să-ți aducă premiu.

Ioana Ghiurcă

Psihotest: Ce înseamnă loialitatea pentru tine?

conține o doză de adevăr.

3. Care este tactica prin care reușești să te apropii de un băiat?

a. nu adopt nici o tactică, mă las condusă de ceea ce simt; b. îl invit la dans și mă lilesc strîns de el; c. fără complexe, plină de siguranță, mă duc și mă prezint.

4. La o petrecere, prietenul tău dansează foarte apropiat de altcineva. Te deranjează?

a. nu, mă amuză; b. da, mi se pare inacceptabil; c. depinde de starea mea

5. Cum îți apreciezi sex-appeal-ul?

a. slăbuț, abia sînt băgată în seamă; b. mediu, uneori nu funcționează; c. foarte bun.

6. Cu băiatul pe care îl iubesc aș vrea mai degrabă să:

a. îmi petrec viața alături de el; b. mă distrez; c. să am o relație armonioasă.

7. Dacă ar trebui să te caracterizezi printr-un singur cuvînt, ai alege:

a. constant; b. versatil; c. original.

8. O vînzătoare îți dă restul greșit; în loc de 5000 îți dă 50.000. Cum

reacționezi?

a. iau banii; b. îi dau înapoi; c. ezit, îi iau, dar cu altă ocazie îi dau bacșiș.

9. Vorbești la telefon cu un băiat a cărui voce ți se pare sexy. La ce te gîndești?

a. la nimic mă lasă rece; b. aș vrea să-l cunosc; c. sper să mai vorbesc la telefon cu el.

10. Prin ce se caracterizează îmbrăcămîntea pe care o porți?

a. este comodă; b. elegantă; c. seducătoare.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a.	3	5	4	5	1	1	2	5	1	4
b.	0	1	1	1	3	5	5	1	3	2
c.	5	2	2	3	5	3	3	3	2	1

Soluții:

◆ pînă la 16 puncte: Dacă în relația cu prietenul există probleme, acestea nu sînt din cauza faptului că nu sînteți loială. Dimpotrivă, cea mai importantă caracteristică a unei relații reușite este, pentru tine, loialitatea. Te ții departe de tentații, care nu înseamnă nimic pentru tine. Nu accepți nici măcar un flirt ocazional și nevinovat.

◆ între 17-36 puncte. Loialitatea înseamnă mult pentru tine, cel puțin teoretic. Uneori ai și mici aventuri extraconjugale, pentru că nu te poți abține. Totuși atunci te cam muștră conștiința. Ești însă suficient de inteligentă pentru a nu-ți face prea multe probleme. Loialitatea este importantă, dar nu esențială pentru relația ta.

◆ peste 37 de puncte: În pofida faptului că îți propui să fii loială, nu rezizi tentațiilor. Priviri semnificative, complimente șarmante, flirturi ușoare și, gata cedezi. Îți spui că viața e scurtă și trebuie să știi să te bucuri de ea. O aventură nu ți se pare sfîrșitul lumii și te miri dacă partenerul tău nu gîndește la fel.

ZODIACUL LICEENILOR

Diana Nichifor
X - B

și a treia decadă a lunii spre deosebire de cei din a doua, nu vor renunța niciodată la ceea ce și-au propus.

***Taur:** (21.04-20.05)

Cei născuți în zodia „Taurului“ au o personalitate puternică, nu se lasă niciodată călcați în picioare, uneori sînt puțin egoiști și foarte răzbunători. Sînt foarte deschiși, spun totul în față, aparîndu-se uneori cu „coarnele“.

***Gemeni:** (21.05-21.06)

Cei care fac parte din zodia „Gemenilor“ se caracterizează printr-o vioiciune fizică și intelectuală, curiozitate neastîmpărată, abilitatea de a se adapta cu ușurință situațiilor noi. Cea mai mare parte dintre gemeni sînt afectuoși, sentimentali și economi.

***Rac:** (22.06-22.07)

Cei născuți în zodia „Racului“ din prima decadă sînt timizi, fără personalitate, spre deosebire de cei din a doua decadă care sînt opusul primeia. Ei sînt „tupești“, cu o personalitate puternică, mereu veseli, nerecunoscînd niciodată eșecul, dar lași (fricoși).

***Leu:** (23.07-23.08)

Majoritatea persoanelor care fac parte din zodia „Leului“ se caracterizează a fi: egoiști,

intelenți, cu o personalitate puternică, dar leneși. „Leii“ au tendința de a se lăsa pradă diferitelor vicii, așa că „păziți-vă“ ! Unii sînt impulsivi, arzători și îndrăzneți, ambițioși și fermi. Ziua norocoasă este duminică, iar locurile cele mai bune pentru succes sînt spațiile larg deschise.

***Fecioara:** (23.08-22.09)

Nativii din „Fecioară“ se caracterizează a fi timizi, cuminți, oricînd să sară în ajutorul celorlalți. Zodia simbolizează realizarea (dorințelor), speranțelor iar locurile succesului sînt orașele mici.

***Balanță:** (23.09-22.10)

Se spune că este una dintre cele mai echilibrate zodii. Cei născuți în această zodie se caracterizează a fi calmi, sociabili, unii gîndind prea matur pentru vîrsta lor, iar alții prea copilăroși, dar fără o personalitate puternică. Culoarea purtătoare de noroc este: albastru pastel iar verbul specific: a echilibra.

***Scorpion:** (23.10-22.11)

Din punct de vedere alegoric, zodia simbolizează șarpele din paradisi, care este menționat în cărțile Genezei că a ademenit-o pe Eva și a dus la căderea omului în păcat. Pe plan intelectual sem-

nul scorpionului înseamnă generare de idei. Ziua norocoasă este: marți iar culoarea: roșu închis.

***Săgetător:** (23.11-21.12)

Este un semn de foc, dar cel mai cumpătat dintre semnele zodiacului. Este dominat de planeta Jupiter iar cele mai bune locuri pentru succes sînt cele din spațiile deschise.

***Capricorn:** (22.12-20.01)

Nativii din „Capricorn“ se caracterizează a fi: încăpățînați, orgolioși, egoiști și geloși. Semnul capricornului reprezintă păcatul și simbolizează regenerarea și necesitatea unor ereinoiri. Ziua norocoasă este sîmbăta iar culoarea este verde închis.

***Vărsător:** (21.01-20.02)

Cei care fac parte din zodia „Vărsătorului“ se caracterizează a fi orgolioși și puțin egoiști. Nu le place ca cei din jur să știe ce gîndesc și nu au nimic de ascuns. Ziua norocoasă este duminică iar locurile de succes sînt cele zgomotoase.

***Pești:** (21.02-20.03)

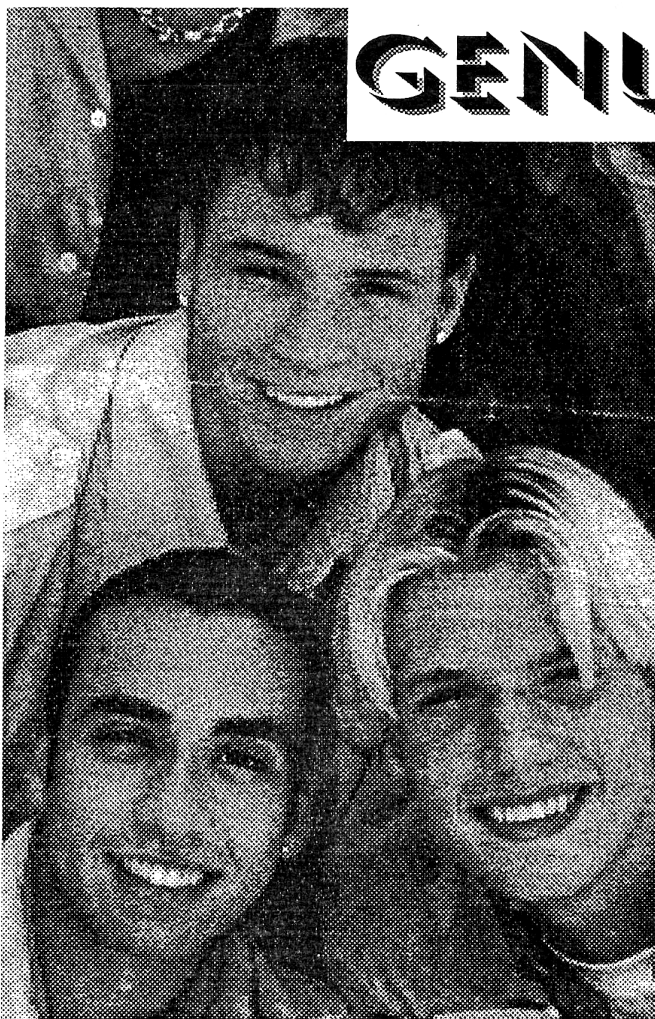
Nativii din „Pești“ se caracterizează a fi cu două fețe. Ei au o inteligență de nedescris, unii sînt egoiști, dinamici și voluntari. Unii se plictisesc repede de ceva sau cineva.

***Berbec:** (21.03-20.04)

Nativii din zodia „Berbecului“ s-au dovedit a fi adevărați

„berbeci“ : împrăștiati, încăpățînați, nervoși, iar unii chiar egoiști. Cei din prima decadă

GENUL TECHNO

Se pare că părinții acestui gen muzical sînt germanii de la KRAFTWERK și cei de la YELLO.

Dacă ar fi să caracterizăm acest curent în cîteva cuvinte am putea spune că e muzica făcută pe calculator (sintetizator)cu bit pe minut oscilind între 120 și 180 BpM. Germania este țara cu cei mai mulți fani techno cu

cele mai multe technoteci, cluburi, case de discuri, festivaluri...

Altă ipoteză este ca techno a apărut în America prin 1982 sub numele de „new sound“ promovat de Dj Moella; un nucleu de fani a schimbat mai tîrziu „sound“ - urile discotecilor aparand și primul festival marea sărbătoare a muzicii

techno „Mayday“ .

Mai tîrziu celebrul Westbam, a apărut alături de Marusha, DJ.Dick în festivalul german „Mayday“ sub titlatura „Members of Mayday“ lansînd piesa „Rav Olympia Live“ .

Curentul techno cunoaște mai multe stiluri pe care le vom analiza împreună: Vom începe cu Rave-ul. În engleză „to rave“ înseamnă a delira. Petrecerile techno în aer liber au fost numite „rave parties“ de unde și denumirea acestui stil: dintre cei mai cunoscuți raveri amintim: WESTBAN, MARUSHA, DJ.DICK (GARAGE RAVE), MARK' OH DAS MODUL (FLOW RAVE), DUNE, CHARLEY LOWNOISE - MENTHOL THEO (HAPPY RAVE).

Alt stil techno este „acid“ cel mai bine cotate în România prin reprezentanți ca U96 (Germania), 2 Unlimited (Olanda), Maxx 9 Anglia), Usura Capella(latin style).

„Trance“ -stil lent ascultat în technoteci prin reprezentanți ca: Future Sound of London, Robert Miles.

Un stil intrat de curand în discoteci este „jungle“ , ceva între techno și reggae.

„House“ este un stil dur, descoperit în Europa și seamănă mult cu rave-ul.

„Hardcore“ se caracterizează prin ritmul îndrăcit (exagerat) cuprins între anii 180-230 BpM (biti pe minut). Reprezentanți: SCOOTER, RMB, RAVER, S' NATURE.

„SPED ă“ un stil muzical pe cale de dispariție una din explicații fiind faptul că instrumentația de 125 BpM se apropie de cea de 130 BpM (stil jungle); reprezentanții acestui stil: The Prodigy care par acum să se îndrepte spre un stil „rave&trance“ .

Dintre toate stilurile amintite se pare că cel mai popular este techno-pop-ul sau „dancefloor“ care spun specialiștii, nu este techno deloc. Acest stil îl întîlnim la grupuri ca: FUN FACTORY, DJ.BOBO, MASTERBOY, MR. PRESIDENT.

Nu am terminat descrierea stilului techno, iar pe zi ce trece apar alte „ramuri“ care mai de care mai ciudate, oricum „muzica viitorului“

Foarte important: Cele două devize ale fanilor techno sînt: „We are Different“ și „Farcing to the Future“ .

Marius Nediță
XII - D

THUNDER

Să asculți muzică e minunat, să dansezi e o nebunie ... Dansul este un crescendo sălbatic ce bate la unison cu inima. Care este cea mai simplă și totuși cea mai importantă formă de distracție a tinerilor? Dansul, desigur. Și dacă tot îl avem în discuție, vom spune că anul trecut, în luna iulie a luat naștere o trupă de dans, THUNDER, care practică mai toate genurile de dans: brek-dance, rap, modern-dance.

Sub îndrumarea Athenei Butnaru, fete și băieți de toate vîrstele își vād

visul împlinit, dansînd.

THUNDER - este trupa de dans ce a rămas în inima și mintea adolescenților, ca una dintre cele mai bune. Au avut numeroase apariții pe scena Casei de Cultură, și în alte localități cu ocazia diferitelor spectacole, baluri, concursuri etc.

Cei interesați pot găsi informații la instructoroaia Athena Butnaru. Cursurile se țin în incinta Casei de Cultură.

Vă mulțumim!

Diana Nichifor

„Perle“ culese de la BAC

*Vasile Voiculescu a scris „Ultimul Berevoiești“ .

* Mircea Eliade face o istorie a religiilor din cele mai vechi timpuri și pînă la ateismul contemporan.

* Mihai Eminescu se declară romantic în poezia „Martorii lui Iehova“ .

* Fata (Maitrey) îl atrage pe european nu atît prin partea fizică, ci făcîndu-i un deliciu intelectual.

* În nuvela „La țigănci“ ... ies trei fete svelte. Prima era îmbrăcată cu costumul lui Adam

Daniela Dunava

Fără violență

„Violența este doar un mod de exprimare a emoțiilor interioare ce nu pot fi exteriorizate”, aceasta este ideea care reiese din concluziile trase de-a lungul timpului de către filozofi, oameni de cultură sau politicieni. Iată că a venit timpul ca cea mai josnică modalitate de exprimare a ființei umane să intre și în fotbal. În general sportul trebuie să fie o modalitate de exprimare, de promovare a spiritului competițional și de ocu-

parea timpului liber. Din păcate în ziua de astăzi ceea ce ar fi trebuit să reprezinte bazele pe care să se formeze noi generații modelate de toate calitățile sportului, s-a transformat într-o afacere alimentată de interese financiare. Implicit aceste lucruri au dus la ceea ce analiștii numesc: „Violența pe stadioane”. Această problemă tratată din punct de vedere al societății românești trebuie văzută ca una divizată în două laturi. Prima latură se

referă la suporterii echipelor din capitală, iar cea de-a doua la cele din provincie. Conflictele rezultate sînt un semn de întrebare pe care noi generația nouă trebuie să ne-o punem. Rezolvarea ei depinde în mare parte de atitudinea pe care tinerii o adoptă pe stadioane. Desigur, fotbalul nostru nu se compară cu cel din alte țări, dar oricît ar fi de mare tensiunea din tribune se speră ca la noi nu va ajunge ca în Argentina, Columbia

sau Uruguay unde la fiecare meci apar violențe stradale. La noi cei mai violenți suporterii sînt într-o ordine crescătoare: Legiunea Granada, Nova Guardia și cei mai violenți dintre toți este Armata Ultra. Din fericire la noi mai funcționează din cînd în cînd următoarea maximă: „Omul are un singur ochi, cel al rațiunii, fără el omul ar fi orb”.

Lucian Arhire
XII - A

Mă numesc Florin Frunză și sînt elev la liceul „Mihai Eminescu”. Dacă tot mi-a fost încredințat acest articol, cred că ar trebui să-mi fac o prezentare mai amplă. Sînt în clasa a XI-a B, am 17 ani și practic volei de performanță la C.S.S. Bacău. Pentru a obține rezultate în acest sport trebuie să muncești foarte mult și pentru asta trebuie să ai pe cineva care să te îndrume, așa cum ar fi în cazul meu domniile antrenori Gheorghe Pop și Mihai Leparda care sînt foarte buni antrenori.

Voleiul un sport de echipă, necesită înțelegerea cu colegii, pentru că fără înțelegere nu am fi o echipă și nu am avea rezultate. Sportul de performanță îmi ocupă o mare parte din timp, este o a doua școală pentru mine. Cu toate că la club nu sînt buni și eu și colegii continuăm să mergem la antrenamente și să ne dedicăm acestui sport. Nu mă refer la bani sub formă de prime pentru meci, dar un echipament, deplasări mai decente și poate mai mult de un can-

Despre sport...

tonament pe an merităm și noi.

Prin aceste lucruri am vrut să arăt că nu se oferă condiții pentru practicarea unui sport și în curînd, puținele talente din sportul românesc vor dispărea și ele. Dar să trecem la altceva. În acest liceu am venit în anul 1996. În acești 3 ani i-am avut profesori de sport pe d-na Ionescu, d-l Ciocan și d-ra David. Acești profesori sînt oameni excelenți, comunicativi și care lucrează foarte bine cu elevii. Dar să nu uităm pe d-na prof. Jaba care acum nu mai predă la acest liceu. Anul trecut d-na prof. Jaba a făcut eforturi pentru a ne prezenta și noi la campionatul interliceal de handbal. A făcut posibilă desfășurarea unor antrenamente la școala nr.28 înaintea turneului și cu cooperarea unor elevi din școală a fost posibilă formarea unei echipe competitive. Aș vrea să-i numesc pe acești elevi care s-au dedicat echipei: Lucian Tarcău (fost elev), Lucian Arhire -XII-A, Mihai și Gabi Arvinte -

XII-A, Marian Puiu-XII-A, Remus Poenaru-XII-C, Andrei Cireseanu -XI-D, Marius Răducă-X-A, Dan Grecu-XI-C, Frunză Florin-XI-B.

Sper să nu vă supărați dar s-ar putea să fi omis pe cineva. Ar cam trebui să închei, dar nu pot să nu-mi pun un semn de întrebare referitor la faptul că nu se desfășoară nici o competiție între clase sau să se pregătească o echipă sau elevi care să participe la competiții interliceale.

Florin Frunză
XI - B

VIOLENȚA PE STADIOANE

Florentin Botezatu

Clasa XII - D

Chiar dacă meciul de fotbal în sine, se desfășoară, de cele mai multe ori în teren corect sau mai puțin corect, urmările care se trag după terminarea sa au fost tragice și memorabile.

Fiecare echipă tare care simte „aerul înălțimii“ are parte de o galerie mai mult sau mai puțin numeroasă. Cu timpul între aceste grupuri de suporterii s-au născut adevărate trivialități care nu fac cinstea jocului de fotbal.

Cea mai numeroasă galerie din țară este ARMATA ULTRAS care reprezintă Steaua. Ei au fan cluburi în toată țara fiind de departe după i 90 și chiar înainte cea mai iubită echipă din România.

Galeria stelistă este înfrățită cu galeriile echipei CEHLĂUL, FARUL, OLIMPIA, LAMINORUL, F.C.M. BRAȘOV etc.

În urma evoluțiilor constant bune din ultimii ani Rapidul deține cea

mai spectaculoasă galerie din țară. Fanii rapidiști înfrății cu GLORIA B-ȚA sînt cunoscuți ca fiind cei mai violenți din țară. Incidentele provocate la Bacău anul trecut, la Onești, Ploiești și Reșița unde au fost reținuți peste 200 rapidiști sînt concludente.

Nova Guardia reprezintă Dinamo și în acest moment este cea mai modernă galerie din țară. Înfrățită cu galeriile din Ploiești, Bacău, Reșița, Alba Iulia, Mizil, UTA, Nova Guardia, sînt la fel de violenți ca rapidiștii.

Acum trei ani cînd DINAMO a evoluat în Ghencea, în meciul contra Stelei, suporterii dinamoviști au incendiat peluza în care erau așezați din cauza evoluției favoriților lor care i-au dezamăgit.

Steliștii au avut și ei un cuvînt greu de spus anul ulterior cînd după ce i-au mai învins o dată pe teren pe dinamoviști chiar la ei acasă (3-1), i-au învins și după meci într-o altercație în masă în urma căruia 4 dinamoviști au fost internați cu leziuni deosebit de grave iar alți 3 steliști au fost reținuți.

Scandările obscene de pe sta-

dioane își au și ele rostul în aceste confruntări. De cele mai multe ori echipele care provoacă scandalul sau incită la violență sînt pedepsite aspru de F.R.E. care de cele mai multe ori a suspendat terenurile echipelor vinovate sau au impus amenzi deosebit de mari.

Mai recent, la Galați, suporterii steliști care au asistat la meciul dintre echipa din localitate OȚELUL și STEAUA, au fost bătuți și arestați din cauză că au provocat un alt incident în masă. Cauza reală este că

fanii steliști au fost incitați de suporterii gălățeni care le-au fluturat în față fularele rivalei DINAMO, și au scandat texte anti - STEAUA sau PRO-DINAMO.

În Moldova se cunoaște o altă

rivalitate între două galerii care ar trebui să se ajute în disputa cu altele din afara Moldovei. Ceahlăul P.Neamț și F.C.M. Bacău nu au două galerii foarte numeroase dar cînd e vorba de meciul direct dintre ele, în tribune se adună un public deosebit de numeros. În data de 8 mai 1999 la Piatra Neamț s-a disputat meciul retur între Ceahlăul și F.C.M. În tur

scorul a fost 0-0 fapt ce i-a incitat pe băcăuani. Chiar dacă suporterii băcăuani (GEALLO-AZURRI) au fost prezenți la Piatra Neamț în jur de aproximativ 250, favoriții lor au fost clar învinși pe teren (1-4). Forțele de ordine piteștene alcătuite din aprox. 20 jandarmi nu au fost în stare să potolească spiritele nici în teren nici în afara terenului. Pe stadion băcăuanii i-au făcut pe pietoni „bolovani“, sclavii lui Steaua sau țărani în timp ce vecinii lor i-au numit printre injurături și sclavii lui Dinamo. După meci s-a lansat o bătaie cu pietre între cele două galerii de unde băcăuanii au ieșit net învingători. Drept urmare poliția municipiului Piatra Neamț a intervenit și i-a reținut pe băcăuani care au primit și o amendă deosebit de grasă. Totuși ce vedem pe stadioanele noastre nu e nimic, față de ce este afară.

La Madrid în Spania s-au legat conturi după un meci la care suporterii lui Atletico au pierdut doi dintre membrii galeriei lor.

Suporterii argentinieni sînt de altfel recunoscuți pentru violența lor. După marile derbyuri, la luptele corp la corp în care cei prezenți își arată bărbăția, multe vieți sînt distruse.

Oricum chiar dacă fotbalul este cel mai mediatizat sport de pe planetă, un lucru știm sigur: Rivalitățile dintre fani nu se vor sfîrși niciodată.

U m o r l a f o c e a u t o m a t

Ioana Ghiurcă

Clasa X - A

- Culmea risului
- Să gîdili un bec și să ridă cei de la RENEL
 - Culmea lăcomiei
 - Să măninci bătaie și să nu

- te sature.
- Culmea curățeniei
 - Să speli putina
 - Culmea frigului
 - Să-ți clănțane proteza pe noptieră.
 - Culmea geografiei
 - Să Să deschizi Porțile de Fier cu Cheile Bicazului
 - Culmea politetei
 - Să împingi o babă pe scări și să o întrebi de ce se grăbește.
 - Culmea pedichiurii
 - Să faci ungiile unui picior de plai
 - Culmea zborului
 - Să zbori pe cerul gurii

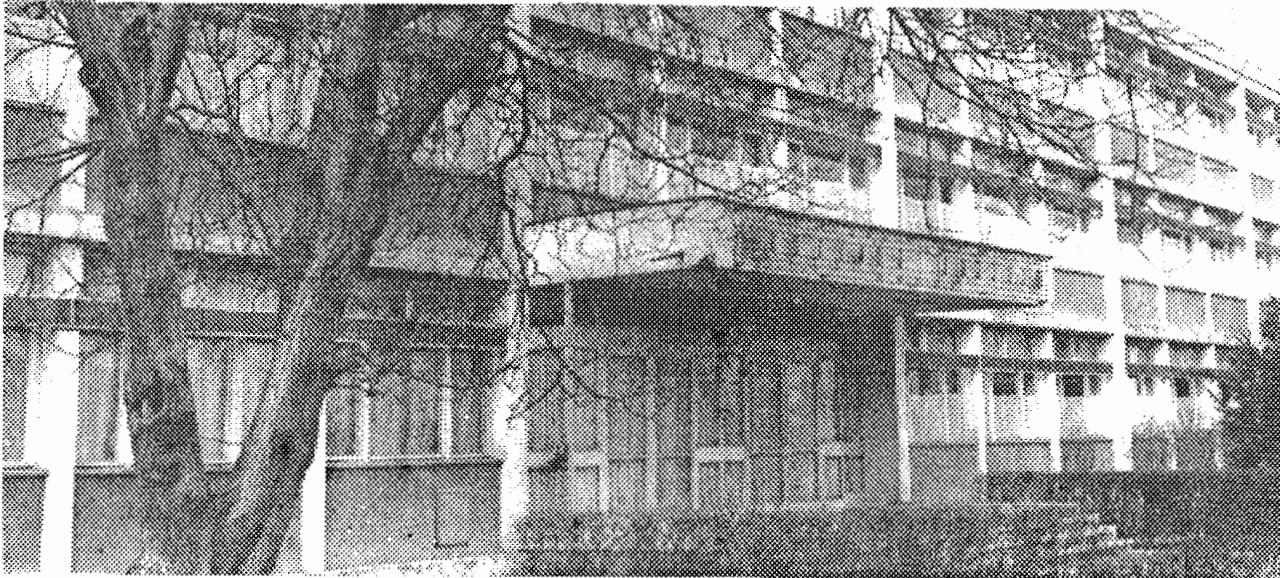
- Culmea uitării
- Să-ți pui ceasul după radio și să-l uiți acolo.
- Culmea dresajului
- Să dresezi un cățel de usturoi
- Culmea orbului
- Să-și vadă moartea cu ochii
- Cînd are un polițist creierul cît o nucă?
- Vara cînd i se dilata.
- De ce stau polițiștii în intersecție cu fața la N?
- Ca să crească mușchii pe piept.
- Ce face un liliac în cup-

- torul cu microunde?
- Ascultă muzică.
- Dintre două femei una blondă și una brunetă, aruncate de la balcon care ajunge prima jos?
- Blonda pentru că e ușuratică.
- Un arab scutură covorul la geam. Un trecător curios și oarecum îngrijorat îl întreabă: Ce are, nu pornește.

La aniversare...

- Stimată doamnă directoare, știu că sinteți profesoară a liceului nostru încă din primii săi ani de existență a acestei instituții. Cum vi s-a părut toată această perioadă în care ați profesat meseria de dascăl?

- Da, întradevăr, după absolvirea facultății am fost repartizată aici. Asta a fost în 1975. Liceul era în al doilea an de funcționare și avea doar șase clase (4 a IX-a și 2 a X-a) din care, două clase a IX-a erau cu elevi din județele Iași și Vaslui. Din 1976 Liceul Sanitar Bacău a școlarizat asistenți medicali pentru județele Bacău și Neamț, pînă la desființarea profilului în 1995.

- Despre personalul didactic al liceului nostru ce ne puteți spune?

- De primii ani de activitate îmi amintesc cu multă plăcere. Liceul a crescut odată cu colectivul de profesori. Primul profesor titular al școlii (1974) a fost regretata Alexandrina Orban. Deși eterogen (profesori,

medici, farmaciști, maiștri instructori) corpul profesoral s-a sudat frumos.

- Dar despre elevi? S-au remarcat în acești ani unii dintre ei?

- Liceul nostru s-a situat an de an printre liceele reprezentative ale județului. Media cea mai mică la admitere rar a coborît pînă în 1991 sub 8. An de an elevii

în științe.

Vasile Baghiu scrie versuri încă din liceu. Este acum un scriitor cunoscut și apreciat de critica literară. Din elevii de la profilul teoretic, profilul ce a succedat profilul sanitar, cel mai mare succes l-a înregistrat Gabriela Onode care a obținut în anii 1997 și 1998 locul I la Olimpiada Națională de Biologie și tot

mată pînă cînd liceul și-a găsit o nouă identitate - aceea de liceu teoretic. Din 1993, printr-un Ordin al Ministrului Învățămîntului liceul nostru a primit numele marelui poet Mihai Eminescu.

- Care a fost cea mai frumoasă zi din viața liceului?

- Consider că una din cele mai frumoase zile din viața liceului este 15 ianuarie 1995 cînd, în cadrul festiv, a fost dezvelită firma școlii, sfințită, iar noi binecuvîntați.

- În condițiile reformei învățămîntului, ce perspective are liceul nostru? Ce perspective le oferă elevilor?

- În condițiile reformei, liceul nostru va adapta din mers profilurile și specializările noi în concordanță cu opțiunile candidaților și baza materială și de cadre didactice existentă.

Delia Nacu

de vorbă cu

prof. MIHAELA DUGHIRI
 directoarea Grupului Școlar „Mihai Eminescu” - Bacău

s-au distins la olimpiadele naționale, concursuri pe meserii, de creație literară și artistică, sportive etc. La finele Liceului Sanitar toți absolvenții primeau repartiție. Mulți din ei au continuat studiile devenind medici, profesori, juriști, economiști. Avem și absolvenți ai Academiei de Teatru și Film secția actorie, secția regie. De asemenea, avem și o absolventă a Conservatorului secția Canto. Unii sînt deja doctori

în anul 1998 a participat și la Olimpiada Internațională de Biologie din Germania. De asemenea, elevul nostru din Basarabia, Condrea Valeriu, clasa a XI - a B, a obținut premiul al doilea la Olimpiada Națională de Fizică.

- Ce alte succese a-ți mai putea evoca? Dar greutăți?

- Un moment de răscruce din viața liceului l-a reprezentat anul 1991, cînd s-a desființat profilul sanitar. A fost o perioadă zbuciu-